

28 Αυγούστου 2019

**Η Παναγία είναι δεν την γνωρίζεις; Μου έδειξε
την αξονική και μου είπε να μη φοβόμαι.**

(Αληθινή ιστορία)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

«Ένα βράδυ, πριν πολλά χρόνια, μπήκα σε έναν θάλαμο ενός καρκινοπαθούς νεαρού προκειμένου να του χορηγήσω ένα παυσίπονο. Θα ήταν γύρω στα 25.

Ακούγαμε και την ίδια μουσική.

Η μάνα του ήταν απέναντι στη καρέκλα σκυφτή, σχεδόν κουλουριασμένη και μυριοταλαιπωρημένη. Καλοκαιράκι ήταν. Έξω διασκέδαζε ο κόσμος και χαιρόταν τη ζωή. Μέσα παλεύαμε να σώσουμε το νεαρό. Ο ογκολόγος του ήταν σαφής:

“Δεν εξαρτάται μόνο από εμάς παιδί μου. Τώρα πια εξαρτάται και από σενα και από τη πίστη σου. Θα το παλέψουμε όλοι μαζί, αλλά δεν ξέρω τί θα γίνει”.

Ο νεαρός πονούσε και μαρτυρούσε κάθε βράδυ.

Και εμείς προσπαθούσαμε να τον ηρεμήσουμε είτε με τα παυσίπονα είτε με μια κουβεντα παρηγορίας. Έτσι κι εκείνο το βράδυ που έλαχε να είμαι εγώ βαρδία.

Του μιλούσα για μουσική, για συναυλίες. Περνούσαμε λίγη ώρα μαζί (είχαμε κι άλλους ασθενείς και ημασταν μόνο δυο στη βαρδία) και αυτό έδειχνε να τον ανακουφίζει λίγο.

Μαλιστα εκείνο το βράδυ είχαμε και τη πρώτη διαφωνία μας.

Εγω επεμενα πως το δικο μου αγαπημενο συγκροτημα ηταν το καλυτερο, εκεινος ελεγε τα δικα του. Τί τα θες; Παιδιαστικα πραματα. Απο αυτα ομως που σε κανουν και ξεχνας τη μαυριλα μεσα σου. Στο τελος γελασαμε και οι δυο και συμφωνησαμε, οτι και οι δυο ειχαμε δικιο.

Να μη σας τα πολυλογω, τον αφησα να κοιτα το ταβανι και να αναπολει δικες του στιγμες και πηγα στον επομενο θαλαμο.

Θα πρεπει να ειχαν περασει 10 λεπτα οταν ακουσα μια φωνη απο τον θαλαμο του νεαρου. Γυριζω και βλεπω τη μανα του να ερχεται προς το μερος μου με γουρλωμενα ματια.

Με τραβαι απο το χερι και με μπαζει στο θαλαμο του γιου της.

Τον βρηκα οπως τον αφησα. Να καρφωνει το ταβανι με το βλεμμα του, αλλα μουσκεμα στον ιδρωτα.

Η μανα νομισε πως ειχε πεθανει ο γιος της αφου ηταν ακινητος.

- Αυριο η αξονικη θα ειναι καθαρη, μου λεει εκεινος κοιτωντας επιμονα το ταβανι.

- Μακαρι, του λεω και ασυναισθητα κοιταζω κι εγω το ταβανι.

- Την ειδες κι εσυ ετσι δεν ειναι; Με ρωταει με αγωνια.

- Ποια; Απαντω.

- Η Παναγια ειναι δεν τη γνωριζεις; Μου εδειξε την αξονικη και μου ειπε να μη φοβαμαι.

Επειτα απο δυο μερες ο νεαρος εκανε αξονικη. Ηταν καθαρος. Κανενα σημαδι καρκινου ή ματαστασης πια.

Οι ορθολογιστες θα πουν οτι ηταν μια παραισθηση απο την ελπιδα του νεαρου και τη διψα του για ζωη. Τον εσωσε η θεραπεια κι οχι η Θεϊκη παρεμβαση. Οι κυνικοι θα πουν οτι του σαλεψε. Οι θρησκοληπτοι θα πουν "Θαυμα".

Εγω θα πω τουτο.

Ο καθενας μας κουβαλαει τον σταυρο του. Και εκεινη τη μαυρη ωρα του μαρτυριου του εχει το δικαιομα να πιστεψει ΚΑΙ στο θαυμα. Εχει το δικαιομα να πιστευει γενικα. Γιατι ειναι καλυτερα να πιστευεις καπου, παρα πουθενα.

Η μανα του νεαρου λοιπον, υστερα απο αυτο που συνεβη ανεβηκε την ανηφορα στην Τηνο γονατιστη γιατι πιστευε πως χρωστουσε αυτον τον "εξευτελισμο" που λενε οι αλλοι στη Παναγια.

Και να σας πω κατι; Ποιος ειμαι εγω που θα κρινω αυτη τη πραξη;

Ποιος ειμαι εγω που θα ευτελισω αυτη τη πιστη;

Ποιος ειμαι εγω που θα διακωμωδησω αυτη την ενεργεια;

Ποιος ειμαι εγω που θα πω τί ειναι σωστο και τί οχι για τον καθενα;

Ποιος γνωριζει γιατι κανει ο καθενας τετοιες κινησεις;

Τί μαυρο κουβαλαει μεσα του και τί νοημα εχει μια τετοια κινηση γι' αυτον που την κανει;

Μονο σεβασμο τρεφω σε τετοια ατομα γιατι τολμουν να δηλωσουν πιστη σε κατι.

Α, ξεχασα να σας πω πως ο νεαρος ζει αναμεσα μας, υγιης αλλα ταλαιπωρημενος και μαλιστα νομιζω πως τον ειδα και στη συναυλια των Iron Maiden περισυ.-

Πηγή: proskynitis.blogspot.com